

[Hans Nielsen.]

paa de Konservative, saa kan det ærede Medlem jo have Ret. Men i Princippet befinder det ærede Medlem sig med hele sit politiske Livssyn dèr, hvor Adelsvælden, Præstevælden og Enevælden befandt sig, og ikke dèr, hvor det virkelige Demokrati ønsker at være.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var noget irriteret over, at han ikke kunde faa Lov at paastaa heroppefra, at det var først nu, vi var naaet til at være misfornøjet med Forliget i Foraaret. Nej, det er ikke først nu. Det er sagt ofte, at Resultatet var et Forlig; og et Forlig kan ikke tilfredsstillende, og det tilfredsstillende heller ikke os. Men det var det mest mulige, man paa det daværende Tidspunkt kunde faa. Jeg spørger det ærede Medlem: Hvis han nu var i den Situation, jeg var i, at vi ved Forliget kunde skaffe de arbejdsløse adskillige Millioner Kroner, eller hvis det ærede Medlem kommer i den samme Situation, naar vi skal stemme om det Forslag, vi behandler nu, at han kan skaffe de arbejdsløse ikke de 10 Mill. Kr., som Lovforslaget tilsigter at skaffe dem, men 8—9 Mill. Kr. —, mon det ærede Medlem saa ikke vil stemme for det i Stedet for at være Skyld i, at de arbejdsløse intet faar?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Hvad angaar Begejstringen for der firkantede Forlig, beklager jeg meget, at tekniske Forhold gør det umuligt for mig i Øjeblikket at skaffe de paagældende Numre af „Social-Demokraten“ til Veje. Men jeg maa saa nøjes med med Formandens Tilladelse at citere, hvad Socialministeren udtalte den Gang. (*Rager: Spalte?*). Nej, heller ikke det er jeg i Stand til at sige, ærede Medlem Hr. Rager; for jeg er ikke saavelbevandret i Rigsdagstidende, at jeg kan styrte hen og finde den paagældende Spalte; derfor foretrækker jeg at citere, hvad der er aftrykt i „Social-Demokraten“s Referat; jeg gaar ud fra, at det i alt Fald maa være tilnærmelsesvis rigtigt. Ifølge „Social-Demokraten“ har Socialministeren altsaa sagt:

„Der er saa store Fremskridt i Forslaget, set i Forhold til Loven af 1927,

at Socialdemokratiet med rolig Samvittighed kan stemme for det. Jeg udtaler Haabet om, at Loven maa komme til at opfylde sin Mission og betyde bedre og tryggere Forhold for de arbejdsløse. Dermed siger jeg Tak for udvist Forhandlingsvillie og Forstaaelse og Tak for Loven!“

Jeg har sammeholdt disse Udtalelser med en Afbyrdelse fra det ærede Medlem Hr. Lundberg, tror jeg: „Vi blev tvunget til at gaa med til disse modbydelige Ting“. Det er jo en ret belysende Sammenligning.

Det andet Spørgsmaal, hvad vi vilde gøre — det maa jeg besvare ved at henvise til de hyggelige Samtaler, jeg paa et Par Fagforeningsgeneralforsamlinger har haft med det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, hvor jeg har forklaret ganske udtrykkeligt, at vi vilde under alle Omstændigheder have stemt imod et Forlig som Juni-Forliget. Vi gaar ikke ind paa dette, at man stiller os det Spørgsmaal: Vilde I ikke stemme for de og de Millioner til Arbejderne i Juni-Forliget? Nej, Juni-Forliget var et Kompleks, en Helhed, og Helheden vilde vi absolut og ubetinget have stemt imod.

Socialministeren (Steincke): Det er jo ikke Smaating, der er kommet frem, siden jeg stod her sidst, saa hvis jeg skulde svare paa det hele, er jeg ikke sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fandt Eftermiddagen saa hyggelig, som han gjorde, da han selv talte.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, fandt aabenbart heller ikke Forhandlingerne hyggelige, efterhaanden som de skred frem, idet jeg maa give det ærede Medlem Hr. Rager fuldkommen Ret i, at da den ærede Ordfører for Venstre anden Gang talte, var det, som om han saa sin store Forgænger, det forhenværende ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Skygge, og anlagde en helt anden Tone, end da han første Gang havde Ordet, uden anden Grund end denne Skygges Forekomst. Men jeg skal bevare Tonen fra mit første Indlæg desuagtet og svare det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen saaledes.

Hvad Principperne for Sociallovgivningen angaar, navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Sociallovgivning, som den er formet for Tiden, undergraver Selvhjælpsvillien, da indrømmer jeg, at dette Spørgsmaal kan diskuteres, og det er bl. a. af Hensyn til den samme Frygt eller en Frygt i samme Retning som den, det ærede Medlem har, at jeg har søgt ved Reformering af Sociallovgivningen at undgaa de forskelligartede Hjælpeformer og Udtryk for Dobbelt-